

Ved etableringen af den nugældende selvforsikringsordning var det en forudsætning for, at ordningen kunne holdes uden for tilsynet efter lov om forsikringsvirksomhed, at »alle, der inden for den påtænkte ordning har mulighed for at deltage, også deltager i ordningen, og at der således ikke bliver tale om en frivillighed med hensyn til at deltage ...«, jf. Finanstilsynets udtalelse af 21. februar 2005 (j.nr. 1687-0007). På den baggrund er det ikke muligt at opretholde en central ordning, hvis man samtidig vil gøre det frivilligt for det enkelte menighedsråd at vælge, om rådet vil tegne forsikringer mod de samme skadestyper, eller om rådet vil være omfattet af selvforsikringsordningen.

Med virkning fra 1. januar 2007 påtænkes det at anvende hjemlen i de foreslåede bestemmelser i lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 3, og § 14, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 6 og 8), til at opkræve refusion fra menighedsrådene for de udgifter, fællesfonden har til forsikring. I 2005 er der på fællesfondens budget afsat 17,7 mio. kr. til præmier for ansvars- og arbejds-skadeforsikringen, 4,1 mio. kr. til administration af forsikringsordningen og 52,9 mio. kr. til skader, dvs. i alt 74,7 mio. kr. Heraf vedrører 0,4 mio. kr. stiftsøvrighedernes og uddannelsesinstitutionernes andel af forsikringsordningen.

Det er således hensigten, at udgiften til forsikring fra og med budgetåret 2007 opkræves fra menighedsråd og provstiudvalg. Refusionen opkræves på grundlag af de skattepligtige indkomster for folkekirkens medlemmer i kommunerne i det på fordelingsstidspunktet nærmest forudgående indkomstår.

Hensigten med decentraliseringen af finansieringen gennem den nævnte refusionsordning er at skabe størst mulig lokal synlighed om, hvilke udgifter der er knyttet til at have folkekirkens bygninger og det ansatte personale forsikret.

Den indbetalte refusion vil være øremærket til forsikringer, sådan at en eventuel mindre udgift til skader end de budgetterede 52,9 mio. kr. vil komme menighedsrådene m.fl. til gode ved opkrævning af refusion for forsikringsudgifter de kommende regnskabsår. Tilsvarende vil gælde, hvis skadesudgifterne overstiger det budgetterede beløb, at der i de følgende år opkræves en højere refusion. Dette indebærer, at erstatningsudgifterne og indtægterne vil fremgå af et særligt delregnskab inden for fællesfonden, og at ordningen over årene vil hvile i sig selv. Der vil endvidere, jf. forslaget i dette lovforslags § 1, nr. 6, til en ny § 11, stk. 4, være mulighed for at hensætte et beløb svarende til den gennemsnitlige årlige skadesudgift. Der er foretaget en aktuarmæssig beregning af den gennem-

snitlige årlige skadesudgift, som ligger til grund for budgetteringen.

Der er med forslaget i dette lovforslags § 1, nr. 10, til den nye § 14 a, stk. 2, i lov om folkekirkens økonomi givet mulighed for, at fællesfonden kan optage lån på indtil 500 mio. kr. til finansiering af eventuelle skadesudgifter, der ligger ud over det på fællesfondens budget fastsatte beløb til skadeserstatninger. Der er på finansloven skabt mulighed for lånoptagelse med statsgaranti op til et samlet beløb på 500 mio. kr.

Der vil endvidere blive iværksat en analyse af selvforsikringsordningen for at afklare, om refusionen skal ske efter et andet parameter end landskirkeskatens fordeling, eller om der er dele af ordningen, som generelt skal lægges om til en lokal ordning. Det vil endvidere blive vurderet, om selvforsikringsordningen fortsat må vurderes at være i folkekirkens interesse, om der centralt bør tegnes forsikring for en del af risikoen, eller om den centrale ordning bør ophæves og erstattes af en individuel forsikringstegning i det enkelte sogn eller provsti, herunder hvad dette vil betyde for udgifterne til forsikring.

Det er hensigten, at der i foråret 2006 nedsættes et udvalg, der skal gennemføre en analyse af årsagerne til stigningen i de lokale udgifter til folkekirken. Dette udvalg skal også forestå den nævnte analyse af forsikringsordningen samt foretage den evaluering, som den daværende kirkeminister gav tilsagn om ved ændringen af økonomiloven i 2003 (sognefuldmagt, rammeordning og decentralisering af opgaver).¹⁾

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for staten og kommuner

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner.

4.2. Administrative konsekvenser for stat og kommuner

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

4.3. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.4. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.